

A Szabadság

MUNKÁSPÁRT MUNKÁSPÁRTI HETILAP

FOTÓ: CHAUSY.BY

Le az árdrágítókkal!

1046.hu

FOTÓ: ANAPAMEDIA.RU

BALSZEMMEL

THÜRMER GYULA

Mi a bal szemünkkel nézünk a világra. Így sok mindent észreveszünk, amit csak a jobb szemünkkel nem látnánk. Másként is látjuk a világot, mondjuk úgy, balszemmel. Ezután minden számunkban elmondjuk, miként is látjuk az éppen esedékes eseményeket a saját politikai értékítéletünk alapján, balszemmel.

Le az árdrágítókkal!

Borzalmasan emelkednek az árak! A háborút, a drágább energiát úgy-ahogy értettük, de ma már az is drágább, aminek az ég adta világon semmi köze a háborúhoz. A legszörnyűbb, hogy már kivédeni se tudjuk az inflációt. Hiába mondunk le valamiről, ha mindennek nő az ára.

Lehetne mindenért az Orbán-kormányt vádolni, és a fejüköt követelni. Lehetne, de ettől nem lennénk beljebb. A drágaságért ők csak részben felelősek.

Az infláció a kapitalizmus lényegéből fakad. Miben érdekelt a tőke? A profitban! Minél nagyobb, annál jobb! Mennyiért adja el, amit termel? Annyiért, amennyiért te hajlandó vagy megvenni.

A rendszerváltáskor sokan lelkesedtek. Jaj, de jó, jön a piac, lesz verseny! A verseny meg majd leveri az árakat, minden jobb és olcsóbb lesz! Most már válogathatsz, annyiféle cég van. És mi lett olcsóbb?

Ne hidd el, hogy a boltban az olcsó termék jó! Azért olcsó, mert lerontották a minőségét, vagy a kutyának se kell. A baj az, hogy nálunk gyakran a drága ár se garancia a minőségre. Szuarét sóznak rád sok pénzért!

A kormány emeli a minimálbért, de nem a két szép szemünkért. Ha több a béred, többet költesz. Ha többet költesz, a tőkésállam több áfá-hoz jut. Ezért nem örülnek, amikor takarékoskodni kezdsz, mert akkor nem mész a plázába. Ilyenkor megdobják az árakat, és az állam kisebb forgalomnál is megkapja a pénzét. Hidd el, ki van ez találva!

És akkor még nem beszéltünk a szemét EU-s bandáról. Ők mesterségesen gerjesztik az inflációt. Az ukránok feltételezhetően az EU támogatásával, tönkre akarják tenni a magyar energiaellátást. Azt akarják, hogy a téli hónapokra drasztikusan megemelkedjen a fűtés és minden más energia ára. El tudod képzelni, hogy mi lesz itt, ha tízszer többé fog kerülni a fűtés meg a világítás?

Hidd el, az Orbán-kormány el tudja képzelni! Nem akarják tönkretenni az embereket. Részben azért, mert tényleg féltik a magyarságot. De azért is, mert nem akarják saját kormányuk alatt vágni a fát.

Az Orbán-kormány megígérte a nagytőkének, hogy leállítja a különadókat, korlátozások csak néhány területen, és átmeneti jelleggel lesznek. Cserébe a nagytőke támogatja 2026-ban.

Az üzemanyagárakat a regionális átlagárhoz kötötte, ami fékezi ugyan az üzemanyag áremelkedését, de nem állítja meg. Így a nagytőke nyer az ügyön. Az árstoppal és más intézkedésekkel fékezik az áremelkedést egyes termékeknél, de nem akadályozzák, hogy a tőke más termékeknél behozza a veszteséget.

A kormány olyan intézkedésekkel igyekszik az emberek gondjait enyhíteni, ami nem károsítja, sőt növelheti a tőke profitját. A 3 százalékos

kedvezményes hitel jó a lakást akaró embereknek, mert a kamat alacsony. De jó a tőkének is, mert a tőkésállam a piaci kamat és a kedvezményes kamat közötti különbséget megfizeti a tőkés bankoknak. A tőkés építőipar profitja is nő, mivel az emberek tőlük veszik meg a lakásokat.

A végtelenségig nem lehet olyan dolgokat csinálni, ami jó az embereknek, de profitot hoz a tőkének is. Illetve, lehetne többet elvenni a tőkétől és többet adni az embereknek. De az már nem kapitalizmus, az már egy lépés a szocializmus felé.

A kormány megegyezett a három szakszervezeti konföderációval is. A gazdaság növekedését és az inflációt figyelembe véve emelik a minimálbérek, ami általános béremelkedést is magával hoz. Másrészt, az adókedvezményekkel a kormány jelentős támogatást ad egyes rétegeknek. Cserébe a szakszervezetek nem vonulnak az utcára, kerülük az összeütközést a hatalommal.

Most úgy tűnik, hogy újra kell tárgyalni az egyezséget, mert se a termelés, se az infláció nem úgy alakult, ahogy gondolták. A kormány nagy reményeket fűz a magyar-amerikai gazdasági kapcsolatokhoz. Itt remélhetőleg lesz eredmény, de ez ma még nem befolyásolja az inflációt.

A szakszervezetek nyilván megegyezésre törekednek a kormánnyal és a munkaadókkal, magyarul, a tőkésekkel. Se kedvük, se erejük az embereket az utcára vinni. Persze, ha beüt a ménkü, mondjuk, az egekbe száll a villany, a gáz ára, akkor más a helyzet.

Ma sokan azt gondolják, hogy jön Magyar Péter, és minden olcsóbb lesz. Miért lenne olcsóbb? Magyar Péter megváltoztatja a tőke természetét? A tőkét a te jóléted fogja érdekelni, nem a saját profitja? Ugye, te se gondold komolyan?

A tiszások egy dolgot tudnak tenni: félredobnak mindent, s ráengedik a piaci erőket a társadalomra. A válságot veled fogják megfizettetni. Hidd el, hogy a kórházzal fogják kezdeni. Most szidják a kormányt, aztán megcsinálják azt, amit Gyurcsányék nem tudtak: privatizálják az egész egészségügyet. Marad persze néhány állami kórház is, ahol kapsz egy alapsomagot. Ha az elég a gyógyuláshoz, mázlid van. Ha nem, hát, magadra vess!

A Munkáspárt üzenete világos: ne szavazz az ellenzékere! A Munkáspártra szavazz!

Ne szavazz az ellenzékere, mert az ő győzelmük rászabdítaná a társadalomra a tőkés piac pusztító erejét. A liberális győzelem nem szüntetné meg az inflációt, hanem növelné.

Szavazz a Munkáspártra! A Munkáspárt megőrizné a Fidesz-kormány jó intézkedéseit, de tovább is mennének. Állami lakásokat építenénk, és nem csak hitelt adnánk a fiatalnak. Többet vennénk el a tőkésektől és többet adnánk a dolgozó embereknek. Hadat üzennénk az árdrágítóknak.

Tibet – 60 éve lendületes fejlődés

Tibet Autonóm Tartomány megalakulásának 60. évfordulóját ünnepelték Tibetben. Hszi Csin-ping kínai elnök 20 ezer fős nagygyűlésen vett részt. A tartomány területe 1,2 millió négyzetkilométer, a lakossága 3,7 millió. Hatvan év alatt a Kínai Népköztársaság elválaszthatatlan részeként óriási fejlődésen ment keresztül.

FOTÓ: ENGLISH.NEWS.CN

EU-Oroszország csúcstalálkozó kell!

FOTÓ: AZUREEDGE.NET

Videokonferenciát tartottak augusztus 19-án az EU-tagállamok vezetői. Semmi újat nem mondtak. Növelni kell a nyomást Oroszországra, segíteni kell az ukránokat! Az EU nem hajlandó elismerni Bismarck 19. századi német államférfi igazságát, miszerint Oroszországot nem lehet legyőzni, ezért nem is célszerű vele háborúzni. A magyar miniszterelnök javaslata az egyetlen értelmes: EU-Oroszország csúcstalálkozó kell!

A NATO nem nyugszik

FOTÓ: NATO.INT

Rutte NATO-főtitkár a Trump-Putyin-találkozó után azonnal elrohant Kijevbe, hogy biztosítsa Zelenszkijt: nyugi, Vologya, pénz, paripa, fegyver ezentúl is jön. A kérdés csak az, hogy ez Rutte magánbulija, vagy az USA is benne van, lévén, hogy az USA a NATO legnagyobb állama?

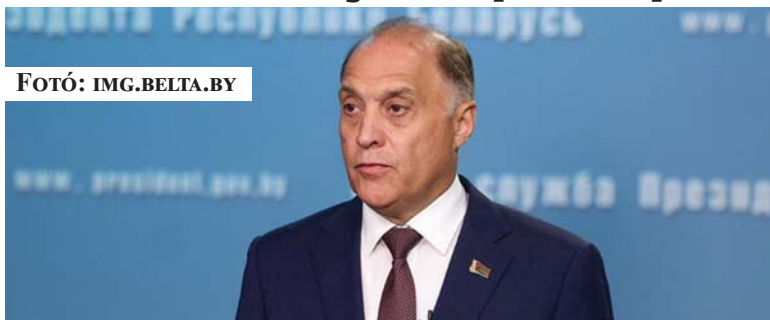
Szeptember 3 – Díszszemle Pekingben

FOTÓ: EN.PEOPLE.CN

Pekingben folyik a felkészülés a szeptember 3-i győzelmi díszszemlére. Kína ezen a napon ünnepli a japán agresszorok feletti győzelem 80. évfordulóját. A 70 perces díszszemlén 45 egység vonul fel, bemutatva az elmúlt időszakban rendszeresített legkorszerűbb eszközöket. A kínai fegyveres erők új parancsnoki struktúrájának megfelelően bemutatkozik a Hadsereg, a Haditengerészet, a Légierő, a Rakétacsapatok, továbbá négy parancsnokság, az Űrhadviselési, Kiberhadműveleti, az Információs Támogató és az Egyesített Logisztikai Parancsnokság.

Belarusz: szárazon tartjuk a puskaport!

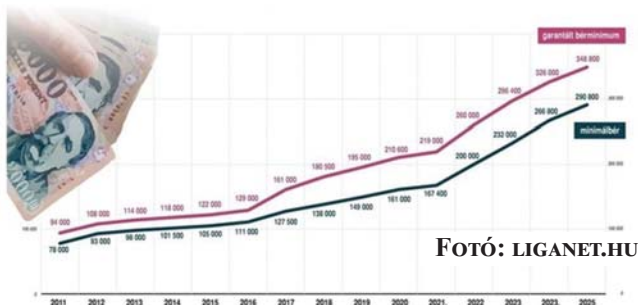

FOTÓ: IMG.BELTA.BY

Belarusz folytatja az együttműködést Kínával a rakétaipar területén. Belarusz-kínai együttműködés eredményeként született meg a Polonez elnevezésű rakéta. Most ezeket a rakétákat nukleáris robbanófejekkel látják el – közölte Alekszandr Volfovics, a belarusz Biztonsági Tanács titkára. A Polonez hatótávolsága mintegy 290 kilométer. Összehasonlításképpen: Breszt és Varsó távolsága 183 kilométer!

Új bérmegállapodás lesz?

A minimálbér és a garantált bérminimum összegei Magyarországon (2011–2025)
Az adott év január 1-jén érvényes bruttó minimálbérek (Ft/hó)

FOTÓ: LIGANET.HU

2025. augusztus 18-án elkezdődtek az egyeztetések a kötelező legkisebb keresetek jövő évi emeléséről a Versenyszféra és a Kormány Állandó Konzultációs Fórumán. A minimálbér és a garantált bérminimum is két számjegyű mértékben nőhet. Mészáros Melinda, a Liga Szakszervezetek elnöke konstruktívnak nevezte az egyeztetéseket – írta meg a Liganet.

Véletlen gesztus vagy a múlt pragmatikus értékelése?

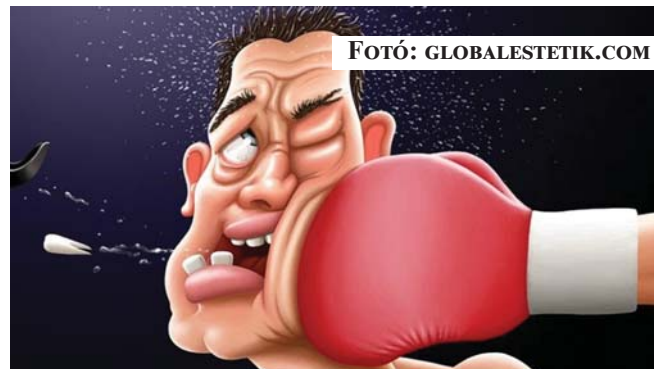

FOTÓ: ASSETS.TELEX.HU

Farkas Bertalan és Kapu Tibor kutatóúrhajósok vehették át a Magyar Szent István Rend kitüntetését az augusztus 20-i állami ünnepen Sulyok Tamás köztársasági elnöktől a Sándor-palotában, írta az MTI. A hatalom figyelemre méltó határt lépett át. Nem nagyon szokás a szocializmus eredményeit és szereplőit manapság elismerni. Farkas Bertalan 1980-ban, magyar-szovjet együttműködés keretében repült. A magyar állam mai vezetői előtt elmondhatta, hogy 45 évvel ezelőtt ő már megkapta az akkori legmagasabb kitüntetését, a „Magyar Népköztársaság hőse” kitüntetését. Csak remélni tudjuk, hogy nem véletlen gesztusról van szó. Talán-talán a magyar múlt pragmatikusabb értékeléséről.

Csapjunk oda az ukránoknak!

BELFÖLD

FOTÓ: GLOBALESTETIK.COM

„Az éjszaka folyamán kaptuk a hírt, hogy ismételen – rövid időn belül immár harmadszor – támadás érte a Barátság-köolajvezeték az orosz-belorusz határnál. A Magyarországra irányuló köolajszállítás újra leállt!” – közölte Szijjártó Péter. Meddig tőkölődik a kormány? Miért nem állítja le az energiaszállításokat Ukrajna felé? Miért nem zárja le a határt? Miért nem utasítja ki az ukrán nagykövetet?

Magánrepülő vagy kormánygép?

FOTÓ: ECONOMX.HU

Az ellenzék ismét elővette a régi csontot. Mivel utazik a miniszterelnök? Katonai géppel? Valamilyik ismerősének magángépével? Netán fapados légijáráttal? Orbán Viktor miniszterelnöknél mindhárom változatra volt és van példa. Ebben is értelmes megegyezést kellene elérni, és azt törvényben rögzíteni. A miniszterelnök a hivatala alatt nem egy személy csupán, hanem egy intézmény. Az ő élete, biztonsága, a munkafeltételek biztosítása nem az ő egyéni érdeke, hanem a magyar államé. Ez független attól, hogy éppen ki a miniszterelnök. Ma az egyik, holnap valaki más. A miniszterelnök akkor is a magyar állam megtestesítője, ha a szabadságát tölti, akkor is, amikor hivatalos úton jár. A társadalom követelje meg a szerénységet a vezetőitől, de védje biztonságukat.

A Munkáspárt Országos Elnökségének rendezésében

**Ünnepi megemlékezés
lesz
a kínai népnek a japán agresszorok és a fasizmus elleni
háborúban aratott győzelmének
80. évfordulója alkalmából**

2025. szeptember 6-án, szombaton 10.00 órai kezdettel

A találkozó helye: a Munkáspárt országos székháza (1046. Budapest, Munkácsy Mihály utca 51/A.)

A rendezvényen jelen lesznek a Kínai Népköztársaság magyarországi nagykövetségének vezető képviselői.

**Az ünnepi megemlékezésre tisztelettel hívjuk a Munkáspárt tagjait és barátait.
Fejezzük ki együtt tiszteletünket a kínai nép hősiessége és áldozata iránt!**

Szeptemberben lesz 80 éve annak, hogy a kínai nép győzelmet aratott a japánok ellen vívott népi felszabadító háborúban.

A japánok 1931-ben támadták meg Kínát. 14 éves kitartó ellenállás után a kínai nép 1945-ben aratott győzelmet. A háború több mint 35 millió kínai ember életét követelte.

A kínai népnek a Japán elleni háborúja a második világháború átfogó küzdelmeinek részévé vált. A kínai nép hősie küzdelme lekötötte Japán katonai és gazdasági erőinek jelentős részét. Kína visszafogta és megállította a militarista Japán terjeszkedését, és jelentősen hozzájárult az antifasiszta erők győzelméhez a második világháborúban.

Az ellenállási háború alatt a kínai csapatok több mint 1,5 millió japán agresszort semmisítettek meg. A háború végére 1,28 millió japán katona és tiszt, valamint 1,46 millió báb katona és tiszt adta meg magát.

A japánok iszonyú kegyetlenséggel léptek fel a kínai emberekkel szemben. A kínai nem számított embernek, lehetett kínozni, megszégyeníteni, megölni. 1937 decemberében Nanking városban a japánok több mint 200 ezer embert öltek meg, 20 ezer nőt erőszakoltak meg.

A közelmúltban járt a Munkáspárt székházában prof. dr. Zamir Ahmed Awan, több pakisztáni és kínai egyetem meghívott előadója, közéleti személyiség, a kínai sajátosságú szocializmus kiváló ismerője. Cikke betekintést enged abba, hogy milyen előnyöket jelent a kínai sajátosságú szocializmus a nemzetközi gazdasági és politikai küzdelemben. Örömmel közöljük az Asia Pacific Daily folyóiratban megjelent írását.

Kína 3,26 billió dollár értékben exportált 2024-ben. Ez nem csupán statisztikai adat, hanem Kína központi szerepét jelzi a globális gazdaságban. Peking meghaladta az Egyesült Államok, Németország és Japán együttes ipari termelését, pedig ezeket az országokat régóta a technológiai és ipari haladás vezetőinek tekintik. Kína ezzel a globális ellátási láncok nélkülözhetetlen csomópontjává vált.

A fogyasztói elektronikától a megújuló energia-technológiákig, az elektromos járművektől az orvosi berendezésekig Kína dominanciája átfogó.

- **Elektronika:** Kína a globális okostelefongyártás több mint 70%-át, a globális laptop-összeszerelés közel 90%-át adja.

- **Zöld technológiák:** Kína gyártja a világ nap-elemeinek több mint 80%-át és a szél-turbinák 60%-át. Az elektromos járműipar, amelyet olyan vállalatok vezetnek, mint a BYD, méretében és költséghatékonyságában felülmúlta a nyugati versenytársakat.

- **Félvezetők és alkatrészek:** míg a fejlett chip-ek tervezése továbbra is vitatott, Kína számos köz-belső termék és ritkaföldfém elsődleges gyártója, amelyek nélkülözhetetlenek a globális elektronikához.

- **Textiliák és fogyasztási cikkek:** Kína továbbra is meghatározó szereplő, a divattól kezdve a háztartási cikkekig mindent olyan mértékben és megfizethetőséggel szállít, amelyet mások nem tudnak felülmúlni.

Ez a skála nem véletlen. Több évtizedes következetes infrastruktúrális beruházásokat, ipari modernizációt, munkaerő-fejlesztést és hosszú távú tervezést tükröz. A Nyugat rövid távú, profitorientált modelljével ellentétben Kína az ipari erő jövőképét követte, összhangban azzal a nemzeti stratégiával, amelyet az az elv vezérel, hogy a gazdasági ellenálló képesség a szuverenitás alapja.

Több, mint gazdaság – stratégiai befolyásolás

Kína ipari fölénye közvetlenül geopolitikai erővé válik. Az ellátási láncok ma nemcsak gazdasági csővezetéseket jelentenek. A világ függése a kínai áruktól és gyártási inputoktól strukturális valóságot teremt: egyetlen nagy gazdaság – sem Washington, sem Berlin, sem Tokió – nem engedheti meg magának, hogy megszakítsa kapcsolatait Kínával anélkül, hogy ne okozna kárt önmagának.

A „decoupling” (leválasztás) vagy a „friendshoring” (megbízható partnerhez telepítés) akciók nagyrészt hatástalannak bizonyultak. A vámok, kereskedelmi korlátozások és politikai retorika ellenére a kínai termékek iránti globális kereslet továbbra is növekszik. Valójában Kína részesedése a globális feldolgozóipari exportból folyamatosan nőtt: a 2006-os 12%-ról közel 20%-ra 2024-re. A Kína globális kereskedelemben betöltött szerepének gyengítésére irányuló nyugati intézkedések nagyrészt kudarcot vallottak, mivel a globális piacok – különösen a globális délen – a megfizethetőséget, a megbízhatóságot és a skálázhatóságot részesítik előnyben, amelyeket Kína nyújt.

Ez a strukturális függőség a csendes stratégiai elrettentés egyik formáját adja Pekingnek. Geopolitikai válságok esetén – legyen szó Tajvanról, kereskedelmi vitákról vagy szélesebb körű rivalizálásokról – Kínának nem kell katonai erőt bevetnie ereje bizonyításához. Ipari dominanciája önmagában is pajzs és kard: a megszakadt ellátási láncok pusztája lehetősége sokk-hullámokat küld a globális piacokon.

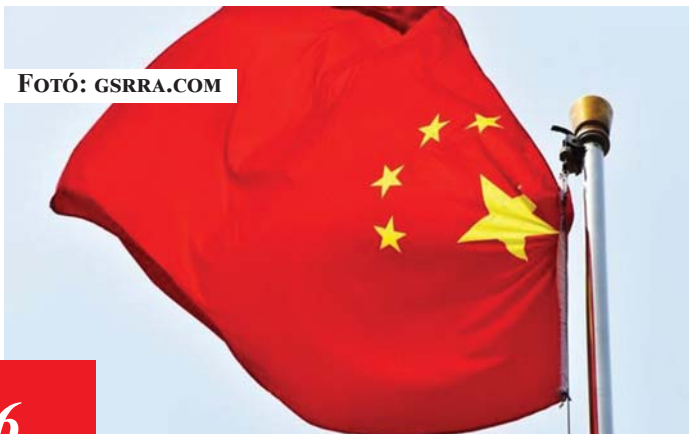
Többpólusú kereskedelmi rend: Kína és a globális Dél

Kína felemelkedése nemcsak a Nyugattal való kapcsolatairól szól. Talán még ennél is fontosabb a globális Dél partnereként és horgonyaként betöltött szerepe. Az olyan kezdeményezések révén, mint az Övezet és Út kezdeményezés (Belt and Road Initiative, BRI), Kína kibővítette az infrastruktúrát, a kereskedelmet és az ipari kapcsolatokat Ázsiában, Afrikában és Latin-Amerikában.

Például amikor az Egyesült Államok vámokat vetett ki a brazil termékekre, Kína gyorsan kibővítette a brazil mezőgazdasági export piacra jutását, biztosítva Brazília gazdasági stabilitását. Hasonlóképpen Peking elmélyítette a kereskedelmi tárgyalásokat Indiával, Dél-Afrikával és más feltörekvő hatalmakkal, alternatívákat biztosítva számukra a Nyugat által uralt piacokkal szemben.

Ezért Kína felemelkedését nem lehet pusztán a Nyugat „kihívásaként” megfogalmazni. A fejlődő világ nagy része számára ez egy lehetőség: esély a nyugati gazdaságoktól való függőség csökkentésére és egy többpólusú kereskedelmi rendszerben való részvételre. A BRICS vezető tagjaként Kína olyan együttműködési keretet vezet, amely a zero összegű verseny helyett az inkluzivitást, a kölcsönös előnyöket és a közös növekedést hangsúlyozza.

FOTÓ: GSRRR.COM

FOTÓ: ECNS.CN

Az elszigetelés kudarca

A nyugati politikai döntéshozók évek óta arról beszélnek, hogy „Kínát elszigetelik”. A bizonyítékok azonban azt mutatják, hogy ez a stratégia nemcsak kudarcot vallott, hanem gyakran vissza is sült el.

- **Vámok:** a kínai árukra vonatkozó amerikai vámok célja a kínai exportgép gyengítése volt. Ehelyett a kínai exportőrök alkalmazkodtak, új piacokra váltottak Ázsiában, Afrikában és Latin-Amerikában. Eközben az amerikai fogyasztók és iparágak viselték a magasabb árak terhét.

- **Technológiai korlátozások:** a fejlett félvezetőkhez való kínai hozzáférés megakadályozására irányuló erőfeszítések arra ösztönözték Pekinget, hogy megduplázza az őshonos innovációt. Az olyan kínai cégek, mint a Huawei és az SMIC, jelentős előrelépést tettek az alternatívák fejlesztésében, a korlátozásokat motivációvá változtatva.

- **Szövetségeképítés:** az olyan kezdeményezések, mint az Indo–csendes-óceáni Gazdasági Keret (IPEF) vagy a „friendshoring” ellátási láncok, korlátozott vonzerőt értek el, mivel a vállalkozások továbbra is a költséghatékonyságot és hatékonyságot részesítik előnyben – olyan területeken, ahol Kína továbbra is dominál.

Röviden: a világot nem lehet Kína elszigetelése köré szervezni. Túl nagy, túl központi és túl nélkülözhetetlen. Az elszigetelés fantázia; az elköteleződés az egyetlen életképes valóság.

Stratégiai türelem: Kína hosszú játéka

Kína egyik legnagyobb erőssége a stratégiai türelme. Ellentétben néhány hatalommal, amelyek a katonai kalandorságra támaszkodnak befolyásuk érvényesítéséhez, Kína megértette, hogy maga a gazdasági fölény teremti meg a globális hatalmat. A gyártási dominancia nem vált ki háborúkat, hanem fokozatosan és folyamatosan aláássa mások elsőbbségét.

Ez a megközelítés összhangban van Kína fejlesztési és diplomáciai filozófiájával is. Peking következetesen hangsúlyozta a „win-win együttműködést” – nem pusztá retorikaként, hanem annak felismeréseként,

hogy a jólét fenntarthatóbb, mint a konfrontáció. Ez az oka annak, hogy Kína továbbra is befektet Afrika infrastruktúrájába, partnere a latin-amerikai gazdaságoknak, és erősíti az ázsiai integrációt olyan szervezeteken keresztül, mint a Sanghaji Együttműködési Szervezet (SCO).

A hírszerzés és a stratégiai közösségek számára a jel egyértelmű: Kínának nem kell katonailag szembeszállnia a Nyugattal, hogy megváltoztassa a globális egyensúlyt. Mindezt csendben, a kereskedelem, a termelés és a gazdasági egymásrautaltság logikáján keresztül teszi.

A jövő útja: együttműködés és nem konfrontáció

Kína felemelkedése nem semlegesítendő fenyegetés, hanem olyan valóság, amellyel konstruktív módon kell foglalkozni. A folyamatos elszigetelési kísérletek nem fognak sikerülni, és csak instabilitást eredményeznek.

A nyugati gazdaságok számára az okosabb út az együttműködésben rejlik:

- **Éghajlatváltozás:** Kína vezető szerepe a megújuló technológiákban természetes partnerré teszi a globális dekarbonizációs erőfeszítésekben.

- **Ellátási láncok:** ahelyett, hogy megpróbálnák kizárni Kínát, a vele való együttműködés biztosítja a rugalmasságot és a hatékonyságot.

- **Globális fejlődés:** az afrikai, ázsiai és latin-amerikai Kínával való partnerség biztosíthatja a stabilitást és a jólétet, csökkentve a konfliktus- és migrációs válságok kockázatát.

Az igazság egyszerű: Kína nélkül nincs globális megoldás. Legyen szó gazdaságról, éghajlatról, technológiáról vagy biztonságról, Peking szerepe elengedhetetlen.

A globális valóság új korszaka

A 21. századot nem a nyugati dominancia fennmaradása, hanem a multipolaritás növekedése határozza meg, amelynek középpontjában Kína áll. A feldolgozóipari export 3,26 billió dollárja több, mint gazdasági adat; ez egy stratégiai tény, amelyet egyetlen politikai döntéshozó sem engedhet meg magának, hogy figyelmen kívül hagyjon.

Kína felemelkedését nem lehet megállítani, megfékezni vagy kényszeríteni. Már megtörtént. A világ válaszút előtt áll: ennek a valóságnak az elutasítása felesleges konfrontációt és instabilitást jelent. Ennek megragadása viszont a közös növekedés és együttműködés lehetőségeinek felszabadítása.

Kína üzenete egyértelmű: az együttműködés, nem pedig a konfrontáció jelenti a továbblépést. Eljött az idő, hogy a világ felismerje az új valóságot – Kína ipari erejének korát –, és olyan jövőt építsen, ahol ez az erő a globális jólét alapjává válik, nem pedig a versengés.

Milyen a háború Ukrajnában?

FOTÓ: DEPO.UA

„Csak egyetlen dolgot tudok elmondani arról, hogy milyen a háború Vietnámban...” – kezdi híres beszédét Forrest Gump. Tartsa fel a kezét, akinek azonnal beugrott a jelenet!

Csak ennyit tudok elmondani arról, hogy milyen a háború Ukrajnában – mondhatom én, aki még csak nem is láttam a háborút.

Megérkezés a határra. Éjjel tizenegy körül belépünk a senkiföldjére, elől-hátul járművek tucatja. Bemutatjuk az útleveleket. Az ügyintéző ablaka (fortocska) elé járulunk, hogy a fényképeket egyeztesse az arcunkkal. Beüti a számítógépbe az adatokat, majd becsapja a kis ablakot és elszalad a központi épület felé. Kezében az útleveleink. Még nem jött vissza, de egy marcona silbak utasít, hogy a járművel álljunk ki a sorból. A megadott helyre parkolás után megjelenik két szolgálatos és udvariasan kéri a csomagtartó, motorháztető felnyitását. Színleg motoszkálnak, semmi feltűnő.

Hamarosan megjelenik további hat egyenruhás, két-tónél száloptikás kamera. Precíz vizsgálat indul, minden rést, üreget megtekintenek, valamit keresnek. De nem találnak semmit. A közelből odakerül két hosszú asztal, mint a piaci standok. Felszólítanak, hogy minden csomagot rakjunk ki ezekre. Elkezdődik a csomagok ellenőrzése. Minden ruhadarab, párna, okmány, tárcsa, gyógyszerek, vércukormérő egyre nagyobb kupacban az asztalon. Az autóból kikerül eközben az ülés, az ajtón bebújnak, a csomagtartón kimásznak. A száloptikákkal a kárpitok alá nézegetnek, mindent kopogtatnak, nyomkodnak. Valamit nagyon keresnek. De nem találnak semmit.

Éjfél van, ritkulnak az autók a senkiföldjén. Inzulinos és vércukormérős tokok a földre esve – csak rá ne taposson valaki! – a gyógyszeres tasak vizsgálatához új munkatárs érkezik... – Pakolják ki a zsebeiket! – valamit nagyon találni akarnak. De nem találnak semmit. Szétválasztanak bennünket, egyesével a központi épületbe kísérik „kis beszélgetés”-re. A kérdések többnyire szokványosak, ha nem szórták volna szét a gyógyszereinket, talán még humorosan is válaszolnánk némelyikre. De nincs helye a viccnek, ez itt a hatóság.

Komor őrei teljes tudatában vannak hatalmuknak, így is végzik a dolgukat. Igen – a hatalmuk teljes tudatában. Kézről-kézre adják okmányainkat, vele együtt bennünket is, mind más módon faggat és vizsgál. Húzd meg, ereszd meg, vagy jó zsaru, rossz zsaru? Igen, ez történik. A rész-

leteket hosszú és fárasztó lenne elmondani, így azok majd talán egy másik történetben következnek.

Hajnali négy körül gyalog megjelennek az első átkelők, a határon túli munkahelyeikre igyekeznek. Hat körül már tele a senkiföldje, gyalog, kerékpárral, autókkal igyekeznek átjutni az Európai Unió területére. Gyorsan halad velük a sor. A dohányzóban álldogál két civilruhás, akik éjjel kérdezgettek. Megkérdezzük, maguk egyáltalán kicsodák? – Hümmögés. – Milyen alakulat? – Hümmögés. – Konkrétan melyik szervezettől vannak? Mert eddig nem mondtak semmit erről az egészről. – Rendőrség – a válasz. – Milyen rendőrség? – Kriminál. – Bűnügyi rendőrség, miféle bűnügyet keresnek, amikor még be sem léptünk az országba? – Hümmögés. Megtörtént a váltás, éjjeli szórakoztatóink helyett új, pihent csapat érkezik. – Reggel már magasan jár a nap, amikor átadják az okmányokat és elengednek.

Az ország olyan, mint ahogy a szovjetek hagyták, amikor kivonultak. Na, nem olyan, azóta kicsit kopottabb, pl. a szovjet aszfalt elkopott a hídról, helyén a korábbi, talán K. u. K. macskakövön megy a forgalom. Ahová behívnak, megkérnek, a telefonok maradjanak az autóban, vagy az udvaron. – Biztosan alszik valaki, akit nem kellene zavarni, ha cseng – gondolom én jóhiszeműen. Ha az udvaron ültetnek le, megkérnek, hogy a telefonokat hagyjuk az autóban, vagy rakjuk le a házban. Itt szinte biztosan nem azért, hogy ne zavarjunk senkit az álmában, ha cseng. Meghallgatva a határon történeteket, azt feleli egyik helybéli: – És képzeljétek el, hogy itt mi folyamatosan ebben élünk! – Az utcákon nincsenek férfiak. Elfogytak, elszöktek vagy bujkálnak. A városokon kívül gyanakvó tekintetek kísérik a járművünket. Mondjunk csak „gyanakvót”!

A részleteket hosszú és fárasztó lenne elmesélni, így azok majd talán egy másik történetben következnek. Visszafelé ugyanazok vannak a határon szolgálatban, akik „éjjeli társaságunk” voltak. Az autót meglátva hátrahőköl az egyik. Döbbenet néz ránk az ablakon keresztül. Próbál barátságosnak mutatkozni, a régi, „én csak a munkámat végeztem” történet. A fortocska előtt állunk, okmányellenőrzésre, az ügyintéző pötyögi az adatokat a gépén. Becsapja az ablakot és kezében az útlevelekkel irány a központi épület. Onnan egy másik ügyintéző fülkéhez, majd oda-vissza néhányszor ezeken az utakon. „Valami nem stimmel, ezek itt vannak.” – van az arcára írva. Kétórányi „Uramisten!”-t követően végre okmányainkkal a kézben elindulunk. Elindulnánk, de egy éjszakai ismerős haragosan áll az autó mögött és azt sziszegi, hogy „nem szabad ott tartózkodni huzamosan”. Mondanánk, hogy hiszen ők állítottak oda, de látszik az arcán, hogy maga a létezésünk zavarja, hogy szabadlábban vagyunk. Erős a késztetése, hogy búcsúzóul bebizonyítsa, tudatában van a hatalmának, és él is vele. Remélem, örömet okoztunk számára, amikor elindultunk és megszűnt a huzamos tartózkodásunk. A nagy rohangálás közben egyikünket elfelejtették kilépő bélyegezni az útlevelemben. Elvileg máig ott van, ha hihetünk az EU tagságra

FOTÓ: I.YTIMG.COM

minden tekintetben érett és alkalmas ország hivatalos iratainak.

Hát így állunk, már a Gestapo sem a régi. Ismét átléptük a határt, nagy kő esik le mindünk szívéről. Hosszú az út Baranyáig, de nem unatkozunk, van min törni a fejünket. Pl.: annak a hölgynek a sírós hangját sem tudom kiaverni a fülemből, aki egy piacon megöelve ezt mondta:

– **Meséljete el mindent, mondjátok el mindenkinek, hogy mi itt egy koncentrációs táborban élünk!**

Dióhéjban(!) csak ennyit tudok elmondani arról, hogy milyen a háború Ukrajnában – mondhatom én, aki még csak nem is láttam a háborút.

(A fotók illusztráció. A cikk szerzőjének nevét nem közöljük. Hátha máskor Ukrajnába kell mennie.)

Biztonságpolitikai hírszemle_4.0

Putyin és Trump Alaszkában tárgyalt

Vlagyimir Putyin orosz elnök és Donald Trump amerikai elnök 2025. augusztus 15-én találkozott az Alaszka állambeli Anchorage-ben, a Joint Base Elmendorf–Richardson katonai bázison. A két elnök mellett további résztvevők voltak: orosz oldalról Szergej Lavrov külügyminiszter és Jurij Usakov elnöki tanácsadó; amerikai oldalról pedig Marco Rubio külügyminiszter és Steve Witkoff, az ukrainai konfliktus elnöki különmegbízottja. Ironikus, hogy a másik különmegbízottat, Keith Kelloggot kizárták a találkozóról, mivel túlságosan elfogultnak bizonyult a kijevei rezsim irányába – mondhatjuk, hogy a személye nemkívánatossá vált.

A helyszín kiválasztása önmagában rendkívül érdekes: nem harmadik országban találkoztak, mint azt sokan várták, hanem amerikai területen. Még hozzá pont olyanon, ami korábban 1867-ig orosz terület volt. Érdekes tény, hogy Putyin először lépett amerikai

területre 2015 óta, és ez volt az első alkalom, hogy orosz elnök amerikai katonai létesítményben tárgyalt. A diplomáciai protokollnak megfelelően az orosz elnököt vörös szőnyeggel fogadták (amin a „független, objektív” nyugati sajtó örjögött), és személyesen az amerikai elnök köszöntötte. B-2 nehézbombázók és F-35-ös vadászgépek hasítottak el az égen az orosz elnök megérkezésekor, sőt a két elnök közösen, az amerikai elnöki limuzinban távozott a repülőtérrel, amelyben tolmácsok nélkül tudtak kötetlen beszélgetést folytatni, mivel Putyin több nyelvben, köztük az angolban is jártas.

Hosszas tárgyalások után (kb. 3 óra) a két világhatalom vezetőjének találkozója nem hozott konkrét megállapodást: sem tűzszünetről, sem békemegállapodásról, sem pedig területi átengedésről nem született végleges egyezség. Putyin következetesen ragaszkodott hozzá – ahogy eddig is –, hogy a konfliktus kiváltó okait kell megszüntetni. Ennek fényében azt javasolta, hogy Ukrajna vonja vissza csapatait az egész Dombaszi régióból (Donyeck és Luhanszk megyék), ismerje el az orosz nyelvet hivatalos nyelvként Ukrajnában, valamint garantálja az orosz ortodox templomok biztonságát. Cserébe tűzszünetet ajánlott az egész frontvonal mentén. Trump azt hangsúlyozta, hogy ne tűzszünet, hanem közvetlen békemegállapodás legyen az elsődleges cél. Kifejtette, hogy a háború gyorsan befejezhető, ha a kijevei rezsim hajlandó területi engedményekre. Lehetőségként felmerült egy trilaterális találkozó Zelenskijjével. A két fél legközelebb Putyin sajtótájékoztatóján elhangzott megjegyzése szerint Moszkvában találkozik. A találkozó utáni napon Putyin kijelentette, hogy „látogatása időszerű és nagyon hasznos volt”.

Rövid megjegyzés: a találkozó vesztese Európa, amely jelentéktelenségének bizonyítéka, hogy egyetlen európai vezetőt sem hívtak meg a tárgyalásokra. Helyette kiadtak egy semmitmondó nyilatkozatot, amit oda tehetnek a polc tetejére, akárcsak a többi.

Meglátásom szerint a jelenlegi ukrán vezetéssel nem lehet semmiféle békemegállapodást kötni. Egyrészt mivel sem a politikai szándék nincs meg bennük – amit az elmúlt 3

évben számtalanszor bebizonyítottak –, másrészt mivel a mandátumuk is lejárt, ezért bármilyen általuk aláírt dokumentum semmis, másszóval érvénytelen. A béke igazi kerékkötője maga Zelenszkij; először tőle és korrupciós garnitúrájától kell megszabadítani az ukrán népet, aztán választásokat kell kiírni, és csak utána lehet tartós békemegállapodásról beszélni. Mindehhez persze tűzszünet sem ártana, de az jelenleg csak az ukránoknak kedvezne a frontvonalon, hogy rendezni tudják soraikat. Ettől függetlenül elképzelhető olyan forgatókönyv, amely során kívülről támogatva vagy önszerveződőleg az ukrán társadalom elégedetlen tömegei megpuccsolják Zelenszkijt és bűntársait, azt követően pedig egy ideiglenes kormány megállapodásra jut az oroszokkal.

Elkészültek az első sorozatgyártású Oresnyik rakéták

Oroszországban legyártották az első sorozatgyártású Oresnyik komplexumot, amely már be is került a hadseregbe. Ezt maga Vlagyimir Putyin orosz elnök jelentette be a Valaam-szigeten nemrég. Továbbá kijelentette, hogy ez a típus mostantól sorozatgyártásba kerül, illetve hogy az orosz és belarusz szakértők kiválasztották a rakétaindító rendszer helyeit. Meglátása szerint minden a terv szerint halad. A belarusz elnök pedig megjegyezte, hogy „nem sietünk, nyugodtan haladunk, nincs szükség arra, hogy előre rohanjunk” – zárta röviden szavait Alekszandr Lukasenko. Korábban a belarusz elnök 10 ilyen típusú rakétarendszer Belaruszba telepítéséről beszélt.

Az Oresnyik, amely közepes hatótávolságú ballisztikus rakétarendszer, első alkalmazására harci körülmények között 2024. november 21-én került sor, amikor az orosz erők csapást mértek egy dnyepetrovski ukrán hadiipari létesítményre. A rakéta nem tartalmazott robbanófejet, pusztán a becsapódási ereje akkora pusztítást végzett, hogy az ukrán média nem győzte eltitkolni a valóságot. Az ügyben médiatiltást rendeltek el, mivel a szovjet időkben épült, több méter vastagságú vasbeton szerkezetű gyárból szó szerint semmi nem maradt.

Érdekesség, hogy az Oresnyik a hangsebesség tízszeresével képes haladni, egyszerre több robbanófej hordozására is képes, és egyetlen napjainkban hadrendben lévő légvédelmi rendszer sem képes elfogni. A robbanófejei amúgy a Nap felszínével nagyjából megegyező hőmérsékletet képesek elviselni – említette meg Putyin a Jövő Technológiai Fórum plenáris ülésén Moszkvában.

Szergej Lavrov orosz külügyminiszter kifejtette, hogy a csapás politikai üzenet is volt egyben a Nyugat számára: Moszkva az amerikai ATACMS és brit Storm Shadow rakéták ukrán alkalmazására reagált. A fentebb említett Juzsmasz gyár elleni november 21-i csapás két darab, nagy hatótávolságú, az Egyesült Államok által biztosított ATACMS rakétával orosz területek ellen végrehajtott támadás után történt válaszreakcióként, amelyekért Ukrajna vállalta a felelősséget. Putyin korábban azt mondta, hogy Kijev önállóan nem képes ilyen csapások végrehajtására, mivel ezekhez magasan képzett személyzet és műholdas felderítés szükséges, Ukrajna egyikkel sem rendelkezik. Ter-

mészetesen az USA katonai támogatása emellett a példa mellett és amit általában a hírekben olvashatunk, sokkal mélyebb és többrétűbb, mint elsőre gondolnánk. Ezért mondom visszatérően, hogy ez nem egy orosz–ukrán háború, hanem egy orosz–NATO háború Ukrajnában. A NATO az utolsó ukránig szívesen harcol, azonban az Oresnyik olyan haditechnikai fölényt jelent az orosz erők számára, mellyel jelenleg egyetlen NATO-tagállam sem képes felvenni a versenyt – még együttesen sem.

Egy moldovai bíróság börtönbüntetésre ítélte Gagauzia régió vezetőjét

Egy moldovai bíróság 7 év börtönbüntetésre ítélte Jevgenyija Gucult, Gagauzia autonóm régió vezetőjét, politikai párt illegális finanszírozásának vádjával. Gucul tagadta a vádakát, és politikai indíttatásúnak nevezte az ügyet. Emellett 40 millió moldovai lej (800 millió forint) kártérítést is meg kell fizetnie az államnak.

Gucul, aki 2023 júliusában lett Gagauzia kormányzója, 2025. március 25-én tartóztatták le, amikor megpróbálta elhagyni Moldovát. A hatóságok azzal vádolják, hogy illegálisan finanszírozta a betiltott euroszeptikus SOR pártot. Gucul letartóztatása tüntetéseket váltott ki a kisinyovi bíróság előtt, ahol támogatói az eljárást politikailag motivált cselekménynek nevezték az ellenzék semlegesítésére a régióban. 2024 októberében az EU szankciókat is bevezetett Gucul ellen „szeparatizmus előmozdítása”, „szoros kapcsolatok fenntartása Oroszországgal” és Moldova szuverenitásának állítólagos fenyegetése miatt.

A 2020 óta hatalmon lévő Maia Sandu elnök és kormánya az EU-val és a NATO-val való gyors közeledést tűzte ki a zászlajára. Ennek jegyében Sandu megkérdőjelezte Gucul kormányzói mandátumát, és „bűnszervezetnek” minősítette korábbi pártját, a Sort. (Egy kisinyovi bíróság 2023-ban betiltotta a pártot.) Az ellenzéki politikusok, köztük Igor Dodon egykori elnök, azzal vádolják a „liberálfasiszta” moldáv kormányt, hogy elhallgattatják az övéiktől eltérő más véleményeket, és feladják Moldova hagyományosan jó kapcsolatait Oroszországgal. Orosz tisztviselők és moldovai ellenzéki csoportok arra figyelmeztettek, hogy a központi kormány egyre inkább a rendfenntartó erőket veszi igénybe politikai riválisai és a vallási intézmények elnyomására. Ezek az intézkedések kísértetiesen hasonlítanak a mai Ukrajnára, amely 2014 óta fokozatosan építette ki a liberális köntösbe bújtatott fasiszta diktatúráját. A jelenlegi moldáv kormány szomszédságában tehát ott a példa: ha esetleg nem tudják, mi a következő lépés, megkérdőjelezhetik Zelenszkijtől – bár nem sok idejük lesz rá, napjai ugyanis meg vannak számlálva.

Gagauziáról érdemes tudni, hogy egyrészt egy autonóm tartomány Moldova déli részén, másrészt döntően orosz ajkú, ortodox emberek lakják. Ebből kifolyólag nem meglepő módon történelmileg szoros kapcsolatokat ápol Oroszországgal, és nem melleleg ellenzi Moldova európai uniós integrációját. Korábban, egy 2014-es népszavazáson a régió szavazóinak több mint 98%-a támogatta az Oroszország vezette vámunióhoz csatlakozást.

Nem az a fasiszta

Nem az a fasiszta, aki idegenkerülő. Az a fasiszta, aki megöli őket. Nem az a fasiszta, aki nem támogatja a tömeges bevándorlást. Még akkor sem, ha egykori bevándorlókat kiutasít az országából. Az a fasiszta, aki meg akarja semmisíteni őket. Az a fasiszta, aki alacsonyabb rendűnek tekinti, megalázza

őket, és velük együtt bünteti azokat, akik menedéket adnak nekik.

Nem az a fasiszta, aki saját kezében összpontosítja a hatalmat. Az a fasiszta, aki nap mint nap, tömeges félelemkeltés céljából a hatalmát demonstrálja. Nem az a fasiszta, aki önhatalmúlag irányít és dirigál. Az a fasiszta, aki megfosztja az embereket önbecsülésüktől, aki lehetetlenné teszi boldogulásukat, aki bosszút áll, ha észreveszi nyugodt életüket.

A fasizmusban senki nem lehet boldog. Az elnyomottaknak érezniük kell, mennyire értéktelenek, az uralkodó szolgáinak pedig bizonyítaniuk kell elnyomó képességüket. **A fasiszta társadalomban mindenkinnek vagy értéktelennek, vagy gonosznak kell lennie. Az uralkodó egyetlen célja a karmesteri pálca birtoklása.** Egyre drasztikusabb fegyvereket vet be, nem számít, ki mit veszít emiatt, semmi sem számít, még a saját jóléte sem, csak a hatalom kizárólagosságának élvezete, a **hatalommámor**.

Nem az fenyegeti a társadalom csoportjait, aki nem engedélyezi a működésüket. Nem az fenyegeti a társadalom csoportjait, aki világos szabályokkal korlátozza tevékenységüket. Az fenyegeti a társadalom csoportjait, aki pusztán kedvtelésből csap le véletlenszerűen kiválasztott csoportokra. **Látszólag vannak szabályai, de azok is féljenek, akik azokat betartják.**

A fasizmus nem a diktatúra önmagában. Diktatúrát minden társadalmi berendezkedés gyakorol: szabályokat állít fel, amelyeket betartat. Lehetnek ezek erkölcsi szabályok, pénzügyi szabályok, joggyakorlási szabályok. Akik ezeket betartva élnek, előbbre juthatnak, akik nem tartják be, büntethetők. Az uralkodó csoport, osztály rendelkezik valamivel, amivel mások nem, és ez a birtoklás jogokkal ruházza fel a tagjait, amelyeket az ezt nem birtoklók nem kapnak meg. Ez diktatúra, csak az a kérdés, mennyire széles a jogot birtoklók köre, mennyire van bárkinek lehetősége ebbe a körbe bekerülni, illetve benne maradni. **Jelenleg a pénz diktatúrájában, a gazdagok demokráciájában, illetve annak alárendelve élünk. A szocializmusban a munka diktatúrájában, a dolgozók demokráciájában élünk.**

A fasizmus olyan diktatúra, ahol az uralkodó jogai korlátlanok, mindenki másnak a jogai pedig az

uralkodó kénye-kedve szerint változnak. Ezek a jogok nem kiváltságok, hanem az élethez való jogot alapvetően érintő szükségletek. Tehát nem az, hogy jogunk van-e gazdagodni, külföldre utazni, szórakozni. Hanem az, hogy jogunk van-e a saját testi és szellemi épségünkhöz. Hogy nem vágthatják ki a nyelvünket, nem szúrhatják ki a szemünket, nem operálhatják ki létfontosságú szerveinket, agyunkat.

A fasizmus nem az olyan rendszer, amelyben néhányan úgy viselkednek, mintha különleges jogokkal rendelkeznének mások fölött. Ők bűnözők, akiket a hatalomnak el kell ítélnie. A fasizmus nem az olyan rendszer, ahol néhány (akár sok) embert sérelmek érnek. Ezek hibák, melyeket a hatalomnak orvosolnia kell. A fasizmus olyan rendszer, ahol a hatalom szolgálja **kötelesek** így viselkedni az elnyomottak **minden** tagjával szemben.

Kell persze hozzá a birkanyáj is, amelyik hallgat vagy béget, és ha rádöbben, hogy bűnöket tűrt el tétlenül, vagy rossz ügyért bégetett, ártatlannak érzi magát. De szükségszerűen fogy a birkanyáj, mert **a fasizmusban senki nem maradhat ártatlan.** Aki már bemocskolta a kezét, nem szállhat ki büntetlenül. Aki nem akar az áldozatok közé kerülni, annak fegyvert kell fognia, lőnie, gyilkolnia kell.

A fasizmus elnyomott tömegéhez kerülés nem szükségszerűen származási vagy életvitel alapú. A fasizmusban egy csoportot valamivel meg kell bélyegezni. Ennek a bélyegnek nem kell igaznak lennie, az is elég, ha a birkanyáj elhiszi. A bélyegnek az a rendeltetése, hogy visszatásztatóvá tegye a hordozóját, és jelszóként funkcionáljon ahhoz, hogy akire a bélyeget rásütik, az attól kezdve a közgyűlölet prédája, megtorlás áldozata legyen.

A jelszó nem magától jön, addig keresik, amíg ki nem váltja a gyűlöletet. Agresszor, közpénztolvaj, Európa szégyene, elfogatóparancs van ellene, tiltott a vele való kommunikáció, szankciók vonatkoznak rá. **Bosszút állunk azért, hogy önállóan boldogul.**

Ez a fasiszta viselkedés jelenleg az EU vezetőire, legfőképpen Ursula von der Leyenre és társaira igaz. Igaz volt Joe Bidenre is, amíg hatalmon volt. Egyetlen percig sem volt soha igaz sem az oroszokra, sem a Fideszre, sem Putyinra, sem Orbánra. Donald Trumpra sem igaz. Magyar Péterre addig nem igaz, amíg nincs hatalma.

Volodimir Zelenszkijnek Ukrajna területén van hatalma, és fasiszta módon gyakorolja azt, de nem önálló személy, hanem Ursula von der Leyen és társai szolgálja. Minden bizonnyal egykori saját döntése következtében került ebbe a helyzetébe, nem volt benne elég erős gerinc, hogy ne vállalja. Most azonban már gyakorlatilag nem rendelkezik önálló döntési lehetőséggel.

Ursuláékát várják Nürnbergben, a birkanyáját meg Ninivében. Én Jónás vagyok.

BOTTA MELINDA

A szocialista Korea köszönti hőseit

A Koreai Népi Demokratikus Köztársaság aktív segítséget nyújt Oroszországnak az ukrajnai különleges hadműveletben. A KNDK úgy érzi, hogy ez a háború azok ellen folyik, akik évtizedek óta fenyegetik a szocialista Korea biztonságát, sőt létét is. A KNDK népe szeretne békében és biztonságban élni. A KNDK lakossága ezért állt azonnal a Koreai Munkapárt felhívása mellé: segítsünk az orosz népnek! 80 éve a szovjet nép segített megszabadulni a japánoktól! Itt az ideje visszaadni a segítséget. Hatszáz koreai katona halt hősi halált az ukrajnai fronton. Kim Dzsong Un, a KNDK vezetője megható búcsút vett az elesettektől és fejezte ki az egész koreai nép tiszteletét a hősök iránt.

